

lægeinstitutionens muligheder for at give påbud og forbud skal øges, og det er altså – som det også tidligere har været nævnt i debatten – over for institutioner, som er under kontrol af og står til ansvar over for folkevalgte lokale politikere. Vi ønsker, at ansvaret skal blive liggende dér, hvor det ligger nu, og vi synes i lighed med tidligere ordførere, at en del af det ansvar vil blive taget fra de kommunalt valgte, hvis punkt 2 i Enhedslistens forslag bliver gennemført.

Det er det samme med punkt 3, hvor vi mener at noget af det samme gør sig gældende, og her kan jeg forstå at Enhedslisten ønsker at lovgivningskravet skærpes. Det ønsker vi ikke fra Dansk Folkepartis side.

Så det vil sige, at selv om der er punkter i forslaget, vi kan støtte, ender vi samlet med at stemme nej til Enhedslistens forslag.

Bruno Jerup (EL):

Det er, som flere af ordførerne også har nævnt, et forslag, som er mere vidtgående end det forrige. Nogle, bl.a. vi selv, har også nævnt, at forslagene muligvis kunne have været behandlet under ét, men det har SF ikke ønsket, og det er sådan set derfor, de bliver behandlet hver for sig.

Jeg kan sige, at ud over de elementer, som også var med i det netop diskuterede forslag om skoleelevers placering i arbejdsmiljøloven, rummer det nogle flere grupper, som muligvis er glemt i det andet forslag. Vi har tidligere hørt nogle begrundelser for, at SF havde tænkt sig, at det skulle klares ad anden vej.

Det rummer nogle retningslinjer også for andre institutionsbrugere, bl.a. børn i daginstitutioner. Det har været et gentaget krav fra forældre til børn i daginstitutioner, at de gerne vil have nogle redskaber til at forbedre forholdene. Det har de markeret ved gentagne lejligheder, bl.a. ved en landsdækkende aktion den 31. maj i år, hvor forældrene demonstrerede og krævede en miljølov for børn.

Nogle af de krav, som forældrene dengang stillede til en sådan lov, var, at fremtidens daginstitutioner skal være designet under hensyntagen til og forståelse for børnenes behov, at der pr. barn skal være mindst 4 m² frit gulvareal i grupperum og lign., at bygningerne skal holdes i forsvarlig stand og ligeledes legepladser, at placeringen af daginstitutionen skal ske hensigtsmæssigt i forhold til luft-, jord- og støjforhold, at der skal være mindst 12 m³ luft pr. barn – det skal lige siges, at det er det samme, som

der kræves til voksne – og endelig at man skal inddrage alle de nødvendige eksperter: børnerådet, læger, børneforskere, forældre, pædagoger m.v., for at udforme en samlet lov.

Det er klart, at en egentlig miljølov også for de mindste børn må inddrage forældrene som en meget vigtig faktor, men det handler også om at lytte til børn, og det gælder både de ansatte, forældrene og politikerne. Børnerådet har f.eks. spurgt skoleklasser over hele landet, hvordan skoler og børnehaver skal indrettes. Det er der kommet en meget interessant rapport ud af, som hedder »En god skole at være i, en god skole at lære i«, og hvor der med meget konkrete udsagn belyses en række problemer, som børn har.

Vi har derfor foreslået en udvidelse af embedslægeinstitutionens opgaver og beføjelser, samt at der for alle institutioner opstilles miljø- og sikkerhedsregler. Det ville også være godt, hvis det hele kunne samles under én hat, f.eks. i et fælles regelsæt, så alle brugere af institutioner og skoler kunne finde rundt i det.

Man kan derfor sige, at vores hensigt samlet er at få lavet noget, man kunne kalde en miljølov for børn og unge, som alle kan finde rundt i, som alle kan bruge, og hvor alle får nogle brugbare redskaber.

Så til de forskellige ordførere, som jeg da gerne vil takke for deres kommentarer:

Til hr. Ole Vagn Christensen: Jeg er glad for, at hr. Ole Vagn Christensen trods alt er enig med Enhedslisten i, at der på dette område er en række problemer, som også gentagne gange har været fremhævet af forældre, personale og andre, at de ikke er løst, og at de skal løses. Det er Socialdemokratiets hensigt, og jeg håber så også, at det er regeringens hensigt at gøre noget ved det.

Det er vi trods alt glade for, og så vil vi selvfølgelig vende tilbage til problemet, hvis vi kan se, at det går for langsomt; det har vi jo oplevet et par gange.

Venstres ordfører, hr. Lars Løkke Rasmussen, var imod. Det ved jeg ikke om man kan undres over, for Venstre taler jo ikke børnenes sag. Vi er vant til, at de snakker kommunernes sag og mener, at kommunerne skal have lov til at kalte og valte, som de plejer.

I denne sammenhæng er det åbenbart ikke Venstres ordførers hensigt at sikre, at forældrene, som sådan set også er en vigtig komponent i kommunerne, får nogle redskaber i hånden til at kunne gå ind og kræve nogle forbedrede forhold for deres børn på institutionerne. Nej, vi